

GEESTELIJK

GEHEUGENVERLIJES

Nu geloof ik, nu geloof ik,
Alle dingen zijn mogelijk, nu geloof ik;
Nu geloof ik, nu geloof ik,
Alle dingen zijn mogelijk, nu geloof ik.

² Laten we nu even blijven staan voor het Woord van de Here. Laten we naar Amos gaan, de profeet Amos, het 3e hoofdstuk, beginnend met het 1e vers.

³ Ik wil zuster Juanita en Anna Jeanne en zuster Moore bedanken voor die prachtige liederen. Het bracht me terug in de tijd toen ik daar zat en ernaar luisterde; ik dacht eraan, toen zij met ons waren en in de campagne zongen, broeder Jack en ik hadden het erover, die meisjes waren kleine jonge meisjes—slechts een kleine meid van zestien of zo. Nu heeft zuster Anna Jeanne geloof ik vijf kinderen en zuster Juanita heeft—heeft . . . de moeder van twee kinderen. En we zijn werkelijk dichterbij die zonsongang, vrouwen, dan we toen waren—ongeveer zestien jaar verschil. 't Zal niet lang duren voor we zullen oversteken—die heerlijke tijd.

⁴ Nu, in Amos het 3e hoofdstuk—laten we lezen.

Hoort dit woord, dat de HERE tegen u heeft gesproken, o kinderen van Israël, tegen het hele geslacht, dat Ik uit Egypte heb opgevoerd, zeggende:

U alleen heb Ik gekend . . . al de geslachten van de aarde; daarom zal Ik u straffen voor . . . uw ongerechtigheid.

Kunnen twee tezamen wandelen, tenzij zij het eens geworden zijn?

Zal een leeuw brullen in het woud, als hij geen prooi heeft? Zal een jonge leeuw schreeuwen uit zijn hol, als hij niets gevangen heeft?

Kan een vogel vallen in een strik op de aarde, waar er geen val voor hem is? Zal men een strik van de aarde opnemen, zonder er iets in te hebben gevangen?

Zal de bazuin in de stad geblazen worden, en het volk niet opschrikken? Zal er kwaad in de stad zijn, zonder dat de HERE het gedaan heeft?

Voorzeker, de Here . . . zal niets doen, maar Hij openbaart Zijn geheimenissen aan Zijn knechten, de profeten.

*De leeuw heeft gebruld, wie zal niet vrezen?
De Here...heeft gesproken, wie kan anders dan
profeteren?*

Laten we onze hoofden buigen.

⁵ Here Jezus, moge dit, Uw Woord, Here, mogen wij rondom dit deel vanavond gemeenschap hebben. Wij bidden, Here, dat U ons een context voor de tekst zult geven die wij hieruit zullen halen, en moge het U ere brengen. Zegen ons vanavond terwijl wij wachten, Here, op Uw Woord. Genees de zieken en de aangevochtenen. Red de verlorenen. Geef kracht aan de zwakken, Here, die zwak worden, zowel lichamelijk als geestelijk. En geef ons een grote uitstorting van Uw tegenwoordigheid, want wij vragen het in Jezus' Naam. Amen.

⁶ Ik wil vanavond als tekst hieruit halen: *Geestelijk geheugenverlies*.

⁷ Vergeet morgen niet; er is morgen gebed voor de zieken. Wij verwachten dat de Here buitengewoon grote dingen zal doen, morgenmiddag om twee uur, waar we . . . wanneer we onze diensten beginnen. De jongen zal hier zijn om gebedskaarten uit te delen. En er zal voor iedereen gebeden worden die voor zich wil laten bidden. En we verwachten een geweldige tijd, morgen, in de Here.

⁸ Nu, u mensen die hier op bezoek zijn, van buitenaf, onthoud dat er fijne volle Evangelie-gemeenten zijn door de hele stad. U bent welkom in ze allen.

⁹ Ik was net met een van mijn geassocieerde voorgangers buiten aan het spreken die net aan is gekomen, broeder Jackson, voorheen een Methodistenkerk, een stad of twee ten zuiden van ons.

¹⁰ En hoevelen zijn er hier die geassocieerd zijn met de tabernakel? Laat ons uw handen zien—overall. Nou, ik ben zeker—zeker blij u hier te hebben. Dit is het dichtste bij Indiana dat ik in een samenkomst ben geweest in een lange tijd. Ik denk eraan binnenkort terug te komen en een tent op te zetten en die zeven laatste Bazuinen te hebben, zo de Here wil.

¹¹ Dus nu—maar denk aan morgen. Vergeet het niet—morgen om twee uur. En nu, onze volgende dienst zal volgende week beginnen, in Tampa, Florida.

¹² Nu, ik wil spreken over: *Geestelijk geheugenverlies*.

¹³ Nu, deze kleine man waar we het over hebben, Amos, even voor een ogenblik, om onze achtergrond te krijgen voor we bij de tekst komen. Dit was gedurende de tijd van de grote voorspoed in Samaria. Israël was voorspoedig geweest. Ze waren echt de wereld achterna gegaan en hadden voorspoed gehad.

14 Niet altijd is voorspoed een teken van geestelijke zegeningen; maar soms het tegenovergestelde. Mensen denken dat u misschien een heleboel wereldse goederen moet bezitten en dat dat laat zien dat God u zegent. Dat is niet waar. Soms is het andersom.

15 Maar we vinden dat hij. . . we weten niet veel over deze kleine kerel. Hij. . . we hebben geen voorgeschiedenis over waar hij vandaan kwam. We weten dat hij, volgens de Schrift hier, dat hij een herder was; maar God had hem opgewekt.

16 Ik kan me voorstellen, kijkend, op een hete dag in Samaria daar, de, één van de grote toeristensteden van de wereld in die dag. Iets vergelijkbaars met, laten we zeggen, Miami of—of Hollywood, Los Angeles— één van die plaatsen zoals die; een grote toeristentrekpleister. En wij, kan me gewoon voorstellen hem te zien. . . Hij was nog nooit in zo'n stad geweest. Maar hij had het Woord van de Here; hij kwam naar deze grote stad, waar zonde aan alle kanten opgehoopt lag. De predikers waren allemaal weggegaan bij het Woord van God en ze hadden al jarenlang geen profeet gehad.

17 En dus, deze kleine man, als hij de heuveltop bereikte, net wat ten noorden van Samaria—ik kan me voorstellen dat ik hem zie— de hete zon die naar beneden scheen en zijn grijze bakkebaarden over zijn gelaat, en zijn kleine ogen vernauwden zich en zijn kleine, kale hoofd blonk als hij neerkeek op die stad. En zijn ogen vernauwden zich. Hij keek niet naar wat toeristen gewoonlijk zien—om naar een stad te gaan en al haar betoverende schoonheid te zien. Hij keek en zag wat een schouwspel die stad geworden was—een stad die eens de stad van God was, en in zo'n moreel verval als dat was geraakt. Geen wonder. . .

18 Deze kleine, onbekende man was Amos de profeet. En nu, we weten niet erg veel over hem. We weten niet waar hij vandaan kwam. Profeten komen meestal onbekend op het toneel, gaan op dezelfde manier weg. We weten niet waar ze vandaan komen, waar ze heen gaan, weten niets over hun achtergrond. God wekt ze gewoon op. Hij was niet veel om naar te kijken, maar hij had ZO SPREEKT DE HERE. Dat is het belangrijkste dat ik zie. Natuurlijk kwam hij naar Samaria om zijn campagne te beginnen. Ik ben er zeker van dat hij van niemand medewerking kreeg. Hij had geen kaart dat hij ergens lid was van enige denominatie. Hij had geen geloofsbrieven om te tonen uit welke groep hij kwam. En. . . maar hij had één ding: hij had het Woord van de Here voor die stad.

19 En ik vraag me af, als wij Amos vandaag naar onze tijd toe zouden kunnen overplaatsen, ik vraag me af of hij vandaag in onze stad welkom zou zijn. Ik vraag me af of we hem zouden ontvangen, of zouden we doen net als zij deden. Wij treffen onze steden aan in hetzelfde verval. En we ontdekken dat de zonde

gewoon groot onder de mensen is, zoals het toen was. En ik vraag me af, als deze kleine, onbekende man—hoe gaat hij deze campagne beginnen? Hoe . . . waar gaat hij beginnen? Naar welke kerk gaat hij of wie gaat met hem samenwerken? Hij had niets om te tonen waar hij vandaan kwam—hij had helemaal niets, behalve ZO SPREEKT DE HERE voor de stad.

²⁰ Hij trof ze zo vervallen aan en zo moreel verdorven; het was een geweldige tijd. De vrouwen in die stad waren bijna geworden zoals ze in de Verenigde Staten zijn. Ze waren corrupt geworden. Alles wat God van hen had verwacht, ze waren precies de andere kant op gegaan. En—en we ontdekken dat het een grote plaats was waar ze dansen op straat hadden— de vrouwen die immoreel hun kleren uittrokken, enzovoort, zoals striptease. Natuurlijk was dat een openbaar amusement in die dagen; nu is het dagelijkse kost. Laat het maar warm weer worden en je hoeft niet naar een show te gaan. Ze zijn sowieso allemaal overal op straat. Schande over u vrouwen om zoiets te doen! Schaamt u zich niet?

²¹ En dan—en dan, ik zei dat tegen een vrouw hier, niet lang geleden, en zij zei: “Nou,” ze zei: “broeder Branham,” zei, “dat, dat is—dat is net als de rest van de vrouwen.”

²² Ik zei: “Maar wij behoren ons niet te gedragen zoals de rest van de mensen. Wij zijn anders. Wij zijn een—anders van karakter.”

²³ Het doet me denken aan een vrouw die zei: “Wel, broeder Branham,” een ander zei: “Ik—ik draag die korte broeken niet.” Zei: “Ik draag lange broeken.”

²⁴ Ik zei: “Dat is erger.” Hm! “God zei ‘dat het een gruwel is’ in Zijn ogen ‘als een vrouw een kledingstuk aandoet dat aan een man toebehoort.’” Dat is helemaal juist.

Iemand zei: “Wel, ze maken geen andere kleren.”

“Ze maken nog steeds naaimachines en hebben naaimateriaal.”

²⁵ Er is geen excuus. Het is gewoon wat in het hart is. Dat is wat zich aan de buitenkant vertoont. Het—het maakt zichzelf bekend.

²⁶ En nu, we ontdekken, in deze stad, dat het moreel vervallen was geworden. De predikers waren bang om er iets van te zeggen. En . . . maar ze hadden een kleine, deze kleine oude man die over de heuvel kwam die hen ZO SPREEKT DE HERE kwam te vertellen: “Reinig deze zaak hier of u zult in krijgsgevangenschap gaan.” En hij leefde om de dagen van zijn profetie vervuld te zien worden. Hij profeteerde in de dagen van Jerobeam II, die sowieso gewoon een uitgestotene was; hij—hij begunstigde de andere naties. En—en deze kleine Amos profeteerde en vertelde hen, hij zei: “Juist de God Die u beweert te dienen, Hij zal u vernietigen.” En dat deed Hij.

27 En als zijn stem hier vanavond zou zijn in de...in Birmingham, zou het hetzelfde verkondigen aan de kerken. “Dezelfde God Die u beweert te hebben gediend, zal u op een dag vernietigen.” Ik spreek niet tot dit gehoor hier. Deze banden gaan rond de wereld. Nu, onthoud: dat is waar.

28 Dan ontdekte hij, toen hij de stad binnenkwam, dat hij...al deze dingen—ik vraag me af hoe hij zich gevoeld moet hebben om te kijken en dat verval te zien van het volk van God tot wie hij gezonden was.

29 Ik vraag me af of wij hem nu zouden ontvangen als hij binnen zou komen; zouden we—zouden we met hem samenwerken? Zouden we hem ons—ons beste geven? Zouden we hem onze aandacht geven? Zouden we ons bekeren als hij ons zei dat we terug zouden moeten gaan naar het Woord van de Here en doen naar de wijze waarop de Here zei te doen?

30 Ik vraag me af wat onze zusters zouden doen met hun kortgeknipte haar? Zouden ze hun haar weer laten groeien, als Amos er kwam? Hij zou het prediken, en dat zeg ik u, want dat is het Woord van de Here.

31 Ik—ik vraag me af of onze—of onze besturen die diakenen aanstellen die drie of vier keer getrouwd zijn en—enzovoort op die manier, en die proberen diakenen te zijn—ik vraag me af of al deze dingen...Ik vraag me af wat hij zou doen met een man die zijn vrouw een korte broek zou laten dragen en buiten op straat komen en het gazon maaien, buiten op het gazon, wanneer mannen voorbijgaan? Ik vraag me af wat hij tegen zo'n man zou zeggen?

32 Hij zou het zeker vurig berispen met alles wat in hem was, want hij had ZO SPREEKT DE HERE en hij kon niets anders doen dan dat. Hij trof ze in die dag aan met een ernstig geval van een ziekte: geestelijk geheugenverlies, en dat is precies wat wij vandaag de dag hebben.

33 Nu, hoe wist hij wat er zou gaan gebeuren? Hoe zou Amos het weten? Ten eerste was hij een profeet. En ten tweede: hij wist door de ziekte wat de diagnosestelling was, en hij zou weten wat de gevolgen waren.

34 Als een dokter iets kwaadaardigs onderzoekt en ziet dat dat kwaardige een houvast heeft gekregen, weet hij dat er niets anders overblijft dan de dood. Dat is alles—tenzij God er iets aan doet.

35 Wel, wanneer u naar een stad kijkt, en u naar een volk kijkt, u naar een kerk kijkt, en naar een volk kijkt dat zo ver van God geraakt is, is er geen andere diagnose vast te stellen dan: “Zonde! ‘En het loon van de zonde is de dood.’ Het is stervende.” De diagnose bewijst wat het is. Ziet u, wanneer mensen wegraken van God en niet naar het Woord willen luisteren, geen verlangen meer hebben naar het Woord, dan is er maar één diagnose voor:

“De ziel die zondigt, die ziel zal sterven.’ Ongeloof zal u van God afscheiden.” Zo is dat precies.

³⁶ Dat, hij wist wat de ziekte was, wat de gevolgen waren, toen hij de ziekte zag van zonde in de stad.

³⁷ Nu: dit geheugenverlies—we worden verteld dat het een—een—een . . . veroorzaakt dat je tot een plaats komt waar je je identiteit niet kunt vaststellen. Nu, het is iets ongewoons. Het gebeurt niet te vaak, maar de oorzaken zijn van shock. Het is iemand die niet eens weet wie ze zijn. Je vindt het van oorlogen soms—de soldaten krijgen het. Soms krijgen mensen het. Nog iets wat het veroorzaakt, is zorgen maken. Zorgen maken zal het veroorzaken.

³⁸ Bij zorgen maken is helemaal geen deugd. Ja, het . . . sla—sla zorgen maken gewoon over en neem geloof aan!

³⁹ Iemand zei: “Wel, nou, wat als je morgenochtend zal worden neergeschoten, zou je je geen zorgen maken?”

Ik zei: “Nee, ik denk van niet.”

“Waarom?”

Ik zei: “Zorgen maken zou niets kunnen doen dan mij alleen erger maken.”

“Wel, wat heeft het voor zin om geloof te hebben?”

Ik zei: “Het zou mij kunnen bevrijden.” En dat is juist, ziet u.

⁴⁰ Dus bij zorgen maken is helemaal geen deugd, maar geloof heeft alle deugd. Geloof!

Nu: zorgen maken kan het soms veroorzaken.

⁴¹ En nog iets dat het veroorzaakt, onder de mensen, is tussen twee meningen komen te zitten. Dat zal geheugenverlies veroorzaken. En het brengt je op een plaats waar je—je . . . eigenlijk, wat je hebt gedaan: je bent je redeneringsvermogen kwijtgeraakt. Je bent je verstand kwijtgeraakt. Je kunt niet . . . Je weet niet wie je bent. Je kunt jezelf niet identificeren. Je kunt rondlopen, eten en alles, maar toch kun je je identiteit niet vaststellen. Je hebt je geleerde opleiding; je kunt . . . dezelfde opleiding die je had, maar je weet niet waar het vandaan kwam, je weet niet wie je bent, waar je thuishoort. Dat is geheugenverlies, zo wordt ons verteld.

⁴² Wij worden geïdentificeerd met onze gezinnen, in dit menselijk leven, door het huwelijk. En met onze vrouwen—we trouwen—en ons gezin wordt geïdentificeerd door de vereniging van onze—ons—ons huwelijk. En dan, wat—te bedenken—wat als deze vreselijke toestand u zou overkomen en u niet in staat zou zijn u te herinneren wie u getrouwd hebt, wie uw vrouw is, wie uw kinderen zijn, wie uw vader en moeder zijn, wie uw buurman is? Dat zou een—iets vreselijks zijn.

43 Dan worden we ook geïdentificeerd, kunnen onszelf identificeren met het menselijk ras, door intelligentie te hebben en—en anders te zijn dan het dierenleven. Het dier kan niet denken; hij laat zich slechts leiden door geluiden. Hij heeft geen ziel. En... maar, wij zijn dierlijk leven. Wat ons anders maakt... Wij zijn een zoogdier, maar wat... Dat zoogdier is een warmbloedig dier, en wij hebben de kenmerken van een dier. Maar wat ons anders maakt: wij worden geïdentificeerd door een ziel te hebben, een geweten, dat ons vertelt wat goed en fout is.

44 Nu, er is een plaats, wanneer u dit geheugenverlies krijgt, dat u zou kunnen worden zoals Nebukadnezar was, die zichzelf eens verhief, en God hem liet denken dat hij een dier was. En hij leefde buiten in de wildernis en—en at gras als een os. En—en zijn—z'n haren groeiden langs zijn lichaam als adelaarsveren, en hij kreeg het hart van een beest in zich. Ziet u? Dat was geheugenverlies, want hij was vergeten dat hij een koning was. Hij was vergeten dat hij een menselijk wezen was. En hij dacht dat hij een dier was, dus gedroeg hij zich als een dier—want hij was vergeten dat hij een mens was.

45 Dat is zo gemakkelijk vandaag de dag. En wij vergeten soms wat de Christelijke gemeente is. Wij gedragen ons als de wereld. Dat laat zien dat we geestelijk geheugenverlies hebben; want je gedraagt je niet als de Christen. Je gedraagt je als de wereld. Je ontvangt het hart van de wereld, en wat dit veroorzaakt heeft.

46 Hier zien wij dat Israëel zichzelf had blootgesteld—blootgesteld werd aan de wereld en in deze sleur was terechtgekomen. En deze profeet werd gezonden om hen eruit te graven, als hij het kon, en het hen te vertellen. God, door Zijn genade, koos Israëel uit al de andere families op aarde. Genade had dat gedaan. Hij had hun de beste landerijen gegeven. Hij gaf hun huizen die zij nooit hadden hoeven bouwen. God deed dat, koos hen. Hij gaf hun boerderijen die zij nooit hadden gekocht. Hij—Hij gaf hun, Hij gaf hun voedsel dat zij nooit hadden geplant. Hij gaf hun waterputten die zij nooit hadden gegraven. Hij gaf hun overwinningen die zij nooit behaald hadden. Hij gaf hun genade die zij nooit verdiend hadden. God deed dat door Zijn genade voor dit volk, Israëel, Zijn uitverkorenen, Zijn geliefden.

47 En Hij zei in de Bijbel “dat Hij haar in het veld vond als een klein meisje dat in haar eigen bloed zat en Hij haar waste en haar schoonmaakte en wat Hij gedaan had. Maar nadat God al deze genade haar had betoond, en ze rijk was geworden,” kreeg ze geheugenverlies, geheugenverlies, “en ze vergat geheel waar deze dingen vandaan kwamen.”

48 Ik denk dat dat een beeld is van de USA 1964. Ze lijdt aan dezelfde ziekte. Wij zijn grote, machtige kerken. Wij zijn grote,

machtige mensen. Wij zijn miljoenen in getal, en wij zijn vergeten waar deze dingen vandaan komen.

⁴⁹ Zij waren een zwaar geval. Nadat God goed voor hen was geweest en hen omhoog had gebracht uit al de heidense landen en hen tot een afgezonderd volk had gemaakt, voor Zichzelf had afgezonderd. Hij zei “dat Hij een wijnstok uit een ander land nam en het in een ander land geplant heeft, en hoe Hij het verzorgde om het vrucht te laten voortbrengen, en vruchtbaar te zijn, maar de wijnstok vergat waar zijn zegeningen vandaan kwamen.”

⁵⁰ Zo ook heeft Gods volk, in deze laatste dagen, heeft vergeten wat het getuigenis van een Christen te zijn betekent. Het is opnieuw, dit geheugenverlies is over de mensen gekomen. Zij kunnen hun identiteit niet vaststellen.

⁵¹ Zij—ze zijn het allemaal vergeten. Ze waren Zijn heiligheid vergeten. Ze waren Zijn wet vergeten. De vrouwen leefden zoals de andere vrouwen.

⁵² Gods gemeente en Zijn volk zijn altijd “een afgescheiden volk geweest, een—een eruit geroepen volk, een bijzonder volk, een heilige natie, een koninklijk priesterschap; geestelijke offers aan God brengend, de vruchten van hun lippen, Zijn Naam lofprijzend.” God riep Zijn gemeente en scheidde haar af van de wereld, precies voor dat doel. En Hij gaf haar een wet; en Hij . . . zij moet heilig zijn. Hij zei: “Ik ben heilig, en u moet heilig zijn; en zonder heiligheid zal niemand de Here zien.” God zei dat Zelf.

⁵³ En Hij had dit volk geroepen om dit type mensen te zijn, maar ze waren het vergeten. Zij waren Zijn wetten vergeten, en zij waren hun moraal vergeten. De vrouwen buiten op straat—Israëlitische vrouwen—daar . . . ieder van hen die verwachte zwanger te worden door de Heilige Geest om de Messias voort te brengen, en zich dan op die manier gedragen. Hun karakter was verschrikkelijk.

⁵⁴ Ik wil hier eventjes stoppen om te zeggen dat het vandaag hetzelfde is onder onze mensen die zichzelf Christenen noemen. Hun karakter—als u het alleen maar zou beseffen!

⁵⁵ Op een keer, in het zuiden. Ik las een verhaal van hier beneden waar . . . toen ze vroeger slaven hadden. Ze zouden die mensen nemen en ze op de markt verkopen, net zoals je dat met een tweedehands auto zou doen. En dan was er een koper, makelaar, die langs zou komen en deze slaven op zou halen en ze zou verhandelen en net zoals je met een auto zou doen of zoiets.

⁵⁶ En die slaven waren uit hun thuisland. Ze waren uit Afrika. De Boeren ontvoerden hen—brachten ze hier naar de eilanden en smokkelden ze dan de Verenigde Staten binnen en verkochten ze als slaven, vanuit Jamaica en daar om toe.

⁵⁷ Nu vinden we dat die mensen verdrietig waren. Ze waren ontvoerd uit hun eigen huis. Ze waren weggevoerd door een

vijand, en ze waren verdrietig. Ze zouden hun man nooit meer zien, of hun vrouw nooit meer, hun vader en moeder, hun kinderen. Ze waren absoluut. . . Ze moesten ze met zwepen geselen om te maken dat ze werkten, want zij waren bedroefde mensen.

⁵⁸ En op een dag kwam er een handelaar langs een bepaalde plantage; hij zag een hoop slaven daar aan het werk. En hij—hij ging naar binnen en vroeg de eigenaar, zei: “Hoeveel slaven hebt u?”

Zei: “Ongeveer honderd.”

Zei: “Hebt u er enigen die u zou ruilen of verkopen?”

Hij zei: “Ja.”

Zei: “Laat mij ze eens bekijken.”

⁵⁹ En hij ging naar het veld en bekeek ze, en hij zag dat ze ze met de zweep moesten slaan. En na een tijdje zag hij één jongeman die ze niet met de zweep hoefden slaan. Hij had zijn borst vooruit en zijn kin omhoog; ze hoefden hem niet te slaan. Dus de handelaar zei: “Ik zou die slaaf willen kopen.”

En hij zei: “Maar hij is niet te koop.”

⁶⁰ Hij zei: “Wel, wat is het verschil met die slaaf?” Zei: “Is die slaaf de baas over de rest van hen?”

Hij zei: “Nee, hij is gewoon een slaaf.”

Hij zei: “Wel, misschien voedt u hem anders.”

Hij zei: “Nee, hij eet in de keuken met de rest van de slaven.”

⁶¹ Hij zei: “Wel, wat maakt hem zo anders dan de rest van de slaven?”

⁶² Hij zei: “Wel, dit heb ik mij ook een lange tijd afgevraagd. Maar op een dag kwam ik erachter dat in het thuisland waar hij vandaan kwam zijn vader de koning van de hele stam is. En hoewel hij een vreemdeling is, en weg van huis, toch weet hij dat hij de zoon van een koning is, en hij—hij gedraagt zich als de zoon van een koning.”

⁶³ Ik dacht: “Maar dat—als een neger die uit Afrika komt, en wetende dat zijn vader een stamhoofd was en een koning over een stam, wat zou het moeten doen met een Christen die wedergeboren is, een man of een vrouw, waar onze Vader die Koning des hemels in de heerlijkheid is!” Wij behoren ons te gedragen als Christen-mannen en vrouwen. We behoren ons zo te gedragen, zo te kleden, zo te spreken, zo te leven. Hoewel wij vreemdeling zijn, toch zijn wij kinderen van de Koning. Amen.

⁶⁴ Ons karakter, onze demoralisatie in de dagen waarin we nu leven! Israël was in diezelfde sleur geraakt en was ook immoreel. Zij waren de wetten van God vergeten: “Gij zult geen overspel plegen en gij zult de vrouw van uw naaste niet begeren,” enzovoort. Zij waren die wetten vergeten. Zij—zij—ze wilden het

niet meer. En zij—ze wilden als de rest van de wereld zijn—net zoals de kerk vandaag is geworden.

⁶⁵ Eens wilde Israël, toen ze begonnen waren, wilde ze een koning over zich hebben. Samuël vertelde hen—de profeet, die naar hen gezonden was— hij zei: “Nu, heb ik u ooit iets verteld in de Naam van de Here dan dat het geschiedde?”

Ze zeiden: “Nee, dat hebt u niet.”

⁶⁶ “Heb ik u ooit gebedeld om mijn voedsel en geld, uw geld, om . . . zodat ik ervan kon leven?”

⁶⁷ “Nee, dat hebt u niet gedaan. U hebt ons nooit iets verteld, Samuël, dan dat het geschiedde. En u hebt ons nooit om ons geld gevraagd voor uw levensonderhoud. Maar toch willen wij hoe dan ook de koning.”

⁶⁸ God zei tegen Samuël: “Laat ze hem hebben. Zij hebben u niet afgewezen; ze hebben Mij afgewezen.”

⁶⁹ Israël was nu in diezelfde toestand geraakt. Zij wilden Gods profeten niet meer. Zij hadden ze niet nodig. En als een zou komen, en hen het Woord brengen, en proberen hen terug te brengen tot het Woord, zouden zij het verwerpen. Dat doen ze altijd, op die wijze van corruptie.

⁷⁰ Wanneer de wereld en de kerk zich verenigen, dan willen zij niets geestelijks. Zij willen niet ZO SPREEKT DE HERE. Zij willen wat ze willen. Zij willen de wereld en om te zeggen dat ze een Christen zijn; en in de wereld leven, en met de wereld leven, en als de wereld leven, en nog steeds hun belijdenis handhaven van dat ze een Christen zijn. Weet u, wat de zaak is: het is geestelijk geheugenverlies. Dat is precies wat het is. Ze weten niet wie ze zijn. Ze zijn vergeten wat ze behoren te doen.

⁷¹ Als een vandaag zo zou komen, zou het net zo afgewezen worden. Ze hadden het in ernstige mate, en dat hebben ze vandaag de dag ook. Ze konden zich niet meer identificeren met de bovennatuurlijke dingen, omdat ze het niet wilden. Het Woord, het Evangelie—ze wilden het niet. De ziekte van de zonde had hen aangetast, en ze hielden daarvan.

⁷² Zonde is aangenaam voor het onbekeerde hart. Het ziet er goed uit voor het onbekeerde verstand, maar het is de weg van de dood. Er blijft niets anders over dan de dood. “Het loon van de zonde is de dood,” en u moet dat loon oogsten. U hebt in de wind gezaaid en oogst nu de wervelwind.

⁷³ De geestelijke tekenen en het prediken van een verordeneerde boodschapper van God beroerden hen helemaal niet meer. De vrouwen konden recht in hun gezicht lachen en zeggen: “Ik hoef dergelijk spul niet te gaan horen.” Als dat zich niet weer heeft herhaald! Wat is het? Geestelijk geheugenverlies, precies wat het is. Ze zijn vergeten dat God en Zijn Woord hetzelfde zijn en Hij het niet kan veranderen.

⁷⁴ Als een profeet op het toneel kwam in die dagen en een geestelijk teken gaf, een geestelijke stem, en de stem van God erachter gaf, zouden ze er alleen maar om lachen en het bespotten.

⁷⁵ U kent het oude gezegde: “Dwazen zullen met spijkerschoenen lopen waar engelen vrezten te treden.” Dat is wat dit geestelijk geheugenverlies doet. Het veroorzaakt dat mensen tot een punt komen waar ze geen gevoel aan hun binnenkant hebben. Ze willen niets dat geestelijk is.

⁷⁶ Neem een echte geestelijke samenkomst waar de Heilige Geest de zieken geneest en de gedachten die in het hart zijn onderscheidt en plaats het onder al de kerken, gewoon een grote bijeenkomst hier in dit stadion, en kijk wat er zou gebeuren. Binnen een paar minuten zou iedereen opstaan en naar buiten lopen. Ze hebben er niets mee te maken. Ze willen er niets mee te maken hebben. Ze zullen naar een of andere intellectuele toespraak luisteren.

⁷⁷ Maar wanneer het aankomt op de kracht van Jezus Christus en Zijn opstanding en de Heilige Geest willen ze er niets mee te maken hebben, omdat het hen veroordeelt. Het zet ze in vuur en vlam, met de zaak die zij behoren te weten. Kastijding is natuurlijk niet aangenaam op het moment. Maar het, als u zich eraan onderwerpt, brengt het de vruchten van bekering voort. Dus wij ontdekken wanneer dit geestelijk geheugenverlies een houvast op de mensen krijgt, dat zij dan in een slechte conditie zijn. Nu, wij vinden hetzelfde nu. Nu, ik wil . . .

⁷⁸ U moet geïdentificeerd worden. Ergens moet u tonen . . . Uw leven toont vanavond waar u mee geïdentificeerd bent. U bent geïdentificeerd of in Christus of buiten Christus. U bent niet halfweg. Er bestaat niet zoiets als een dronken-nuchtere man. Er is geen zwart-witte vogel. U bent of gered of u bent niet gered. U bent een heilige of een zondaar, het een of het ander; en uw geestelijke houding tegenover Gods Woord identificeert precies waar u staat. Dat is juist!

⁷⁹ Gods Woord heeft betuigd, bewezen dat de doop van de Heilige Geest precies hetzelfde is als die ooit was op de dag van Pinksteren of enige andere tijd. En dat Jezus Christus Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer. En uw houding daartegenover identificeert of u geestelijk geheugenverlies hebt of niet. Dat is juist. Ongeacht of u een diaken bent, of zelfs als u een prediker bent, het maakt niet. . . Ja, zij krijgen het ook. Dus komen we erachter dat het besmettelijk is en de hele zaak treft. Nu, we bemerken.

⁸⁰ Nu, om een Amerikaan te zijn. Om een Amerikaan te zijn, moet ik geïdentificeerd zijn met mijn land. Nu, luister aandachtig. Om een Amerikaan te zijn, wanneer ik hier in dit land geboren ben, word ik een burger; en ik wordt geïdentificeerd

met dit land. Alles wat het is, ben ik. Alles wat het geweest is, ben ik. Want ik ben geïdentificeerd, als een Amerikaan, dan moet ik al haar schande nemen, al haar glorie. Wat zij ook is, ben ik, omdat ik ermee geïdentificeerd ben. Amen. Ik wil dat u het begrijpt. Word ik als een Amerikaans burger geïdentificeerd, dan: alles wat zij was, ben ik. Alles wat zij is, ben ik. Ik moet er deel van zijn. Ik heb . . . Als ik een Amerikaans staatsburger ben, ben ik deel van Amerika. En alles wat zij is, ben ik.

⁸¹ Ik moet dit nooit vergeten. Als ik een ware Amerikaans burger wil blijven, moet ik onthouden dat ik ben wat mijn land is, want ik ben geïdentificeerd met mijn land. Om haar te vergeten of—of . . . Om voor haar te vechten of voor haar te sterven, of te staan voor alles waar zij voor staat, daar moet ik voor staan. Wat mijn land is, ben ik. Waar zij voor staat, daar sta ik voor. Om een trouwe Amerikaan te zijn, zal ik bereid zijn ervoor te sterven, ervoor te vechten, ervoor te staan, alles te doen wat er is. Ik ben er deel van. U kunt er niet op afgeven zonder op mij af te geven. Wanneer u er iets tegen zegt, zegt u het tegen mij, want ik ben een Amerikaan. Om het tegen u te zeggen, als Amerikaan, en wat ze tegen dit land zeggen, zeggen ze tegen u, want u bent er een deel van. Vergeet dat nooit; wanneer u dat vergeet, dan hebt u geheugenverlies, jazekeer.

⁸² En onthoud: u bent geen Amerikaans burger meer wanneer u er geen deel van kunt worden. U moet zijn, wat Amerika is, moet u ook zijn. Ik moet deelhebber van haar zijn. Dit is mijn land, ik moet deel hebben aan haar. Wat zij is, ben ik. Ziet u, wat zij was, ben ik. Ongeacht wat zij was, ben ik nog steeds wat zij was.

⁸³ Om een Amerikaan te zijn, landde ik op Plymouth Rock met haar, met de voorvaderen. Ik moest wel; ik ben deel van haar. Ik reed met Paul Revere om haar te waarschuwen voor haar gevaren. Als ik een echt Amerikaans burger ben, landde ik op Plymouth Rock; reed ik met Paul Revere, om haar te waarschuwen voor haar gevaar. Weet u nu wat ik bedoel?

⁸⁴ Ik stak de ijzige Delaware over met George Washington, met zijn barrevoetse soldaten. Ik was daar, want ik word geïdentificeerd met dit land. Wat hij daar deed was deel van mij; wat ik nu doe, is deel van hem. Ik werd geïdentificeerd met Washington, bij de Delaware.

⁸⁵ Ik stond met Stonewall Jackson, toen de kans op overwinning zo groot tegen hem was; en ze vroegen: "Hoe kunt u staan als een stenen muur, terwijl u naar alle waarschijnlijkheid verslagen wordt?" De kleine verlegen, blauwogige man schopte door het stof met zijn laarzen; hij zei: "Ik neem nooit een slok water voor ik almachtige God ervoor dank." Ik moet als een stenen muur staan met hem. Ik stond daar met Stonewall Jackson. Om Amerikaan te zijn, ben ik geïdentificeerd met hem en zijn stelling. De Delaware oversteken! Slagen uitvechten!

⁸⁶ Ik hees de vlag. Ik was bij hen toen ze de vlag hesen op Guam. Nadat duizenden Amerikaanse soldaten hun leven hadden gegeven, en toen dat kleine groepje daarheen rende en de vlag omhoog wierp, was ik geïdentificeerd bij dat hijsen van die vlag; ieder van ons was dat. Alle Amerikaanse burgers waren geïdentificeerd met die vlag die boven Guam hing. Toen ik hoorde dat ze daar die vlag hadden gehesen, liepen de tranen over mijn wangen. Dat was ik. Dat was u. Dat betekende ons allen, toen we daar ermee geïdentificeerd waren.

⁸⁷ Alles wat zij is, ben ik. Al haar glorie is mijn glorie. Al haar schande is mijn schande. Als ze schandelijke dingen heeft gedaan, dan zal ik moeten . . . haar smaadt moeten dragen. Als zij glorie ontvangt, ontvang ik glorie met haar, omdat ik met haar geïdentificeerd ben. Nu: om geïdentificeerd te worden als Amerikaan moet hij staan voor al Amerika's schande, al Amerika's glorie, al wat zij ooit was. Al wat zij is of wat zij zal zijn: u bent ermee geïdentificeerd.

⁸⁸ Nu, om een ware Christen te zijn, moet u hetzelfde zijn. Wij willen dat niet vergeten. Al wat Hij was: ik ben met Hem geïdentificeerd. Ik ben geïdentificeerd met Hém.

⁸⁹ Let op: en Hij is in mij, en ik in Hem. Let op: elke Christen dan, die een echte, ware Christen is, Christen, was met Hem "toen de morgensterren tezamen zongen en de zonen Gods van vreugde juichten, voor er een grondlegging van de wereld was;" waren wij geïdentificeerd in de onsterfelijke sferen met God, tien miljoen jaar voordat de wereld ooit werd gevormd. Ik was daar toen met Hem. Als ik eeuwig leven heb, was ik daar met Hem. Ik was met Hem geïdentificeerd "toen de morgensterren tezamen zongen en de zonen van God van vreugde juichten. "

⁹⁰ Ik was met Hem toen Hij Abraham riep, op de leeftijd van—van vijfenzeventig jaar oud, en zijn vrouw die vijfenzestig was, en hem vertelde dat ze een baby zouden krijgen. Ik was bij hem toen hij zijn stelling innam op ZO SPREEKT DE HERE, "ik zal deze baby krijgen." Ik stond met hem. Ieder ander Christen stond met hem. Ik was bij hem toen zijn verzoeken kwamen. Ik was bij hem toen hij de berg opging om Isaak op te offeren. Ik was bij hem toen de ram verscheen.

⁹¹ Ik was bij Jozef, toen hij door zijn broers verworpen werd, omdat hij geestelijk was en de rest van hen vleselijk was. Ik was bij hem toen hij van de smaadt wist die hij van zijn eigen broeders moest doorstaan. Wat hij was, ben ik. Wat ik ben, was hij. "Want wij zijn allen één in Christus Jezus." Ik was met Jozef in zijn grot—graf. Ik was bij hem toen hij naar de rechterhand van Farao ging. U moest met hem geïdentificeerd zijn.

⁹² Ik was bij Jakob die nacht toen hij de hele nacht met de Engel worstelde. Ik heb zelf geworsteld. Ik weet wat hij heeft

meegemaakt. Dus worstelde ik met Jakob op dezelfde tijd dat hij worstelde, want ik ben zijn broeder.

⁹³ Ik was bij Mozes, toen hij naar Egypte heen ging. Ik was bij Mozes bij de brandende struik. Als u een Christen bent, bent u geïdentificeerd met die Bijbelfiguren. Vergeet het niet! Ik was bij Mozes toen heel het volk zich tegen hem keerde. Ik was bij Mozes toen hij de Rode Zee overstak. Toen hij zijn hand ophief en naar voren liep en de Rode Zee zich opende, was ik geïdentificeerd in Christus op dat moment, en ik was bij Mozes op dat uur.

⁹⁴ Wat Christenen ook zijn geweest, wat gelovigen ook zijn geweest— elke gelovige is nu geïdentificeerd met diezelfde persoon. Wat het ook is: u moet geïdentificeerd zijn. Vergeet dat niet. Wanneer u het vergeet, hebt u geestelijk geheugenverlies; u bent vergeten wie u bent.

⁹⁵ Nu: geïdentificeerd met hem—met Mozes, toen hij de zee overstak.

⁹⁶ Ik was bij Elia, in de dagen van Achab, toen ze een keuze moesten maken, wie ze zouden dienen, God of Baäl. Wij waren bij hem op de berg Karmel, toen hij deze keuze moest maken, want wij worden geïdentificeerd in het lichaam van dezelfde God waarin hij geïdentificeerd werd. Dus als we geïdentificeerd worden in dat lichaam, dan moeten we bedenken dat wij daar met hem waren. Dat is juist.

⁹⁷ Nu: ik was bij David, toen hij verworpen werd door zijn eigen broeders. Ik was bij David; u was het ook, als u een Christen bent. U moet vereenzelvigd zijn in zijn verwerping.

⁹⁸ Ik was met de Hebreëen-kinderen in de vurige oven, toen het—het vuur hen niet kon verbranden vanwege de tegenwoordigheid van de vierde Man.

⁹⁹ Ik was met Daniël in de leeuwenkuil. Ik was daarin geïdentificeerd, toen de Engel des Heren hem daarin identificeerde.

¹⁰⁰ Ik was zeer zeker met Hem op Golgotha. Ik moet met Hem geïdentificeerd zijn op Golgotha. Ik moet daar zijn, op een plaats, waar ik niet alleen met Hem geïdentificeerd was op Golgotha: ik stierf met Hem op Golgotha. Elke Christen moet met Hem sterven op Golgotha. Als u niet met Hem sterft op Golgotha, kunt u niet van de Zijnen zijn. Ik was daar toen Hij stierf. Ik stierf met Hem. En toen was ik met Hem toen Hij opstond uit de dood. Ik kwam boven met Hem op Paasmorgen, in de opstanding. Wat Hij ook deed, was ik precies daar bij Hem; elke gelovige was dat net zo.

¹⁰¹ En nu ben ik gezeten met Hem in hemelse gewesten, in Christus Jezus, met al de machten van de hel overwonnen, door Hem. Elke Christelijke gelovige was op gelijke wijze gezeten, want u moet geïdentificeerd worden.

102 Nu: ik bevind me in deze laatste dagen, met de, vele gelovige Christenen, geïdentificeerd in Zijn bediening. “Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.” Ik bevind mij, in deze dag, geïdentificeerd in Zijn bediening. Merkt u dat u zo bent, dat u het gelooft, ermee wandelt? Merk op: de werken die Hij deed—Hij zei dat de gelovige hetzelfde zou doen. “De werken die Ik doe, zult u ook doen.” Kunt u dan met Hem geïdentificeerd worden? Wanneer dan de smaad op het Woord komt, kunt u dan de smaad verdragen zoals Hij deed, ziet u, geïdentificeerd met Hem? Ik was met Hem geïdentificeerd.

103 Ik was met Hem op de dag van Pinksteren. Ik was met de discipelen daarboven, met hen geïdentificeerd, in de doop van de Heilige Geest.

104 Ik vraag me af of de kerk nu niet zo erg aan geheugenverlies lijdt dat ze niet, sommigen van hen geloven niet eens dat er zoiets als de Heilige Geest bestaat. Ziet u waartoe de kerk is gekomen? Een zeer ernstig geval van geheugenverlies! Ziet u, ze zijn vergeten dat dat Jezus Christus daarginds was. Zij zijn vergeten wat Jezus Christus was. Ze zijn het vergeten. Ze dachten dat Hij slechts een—een wetgever was of een profeet of een—een goed mens. Ze vergaten dat Hij God was. Ze vergaten dat Hij Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer. En de kerk heeft een ernstig geval van geestelijk geheugenverlies gekregen. Zij zijn al deze dingen vergeten. Ze begrijpen het niet meer.

105 We moeten met de discipelen zijn op Pinksteren, met hen geïdentificeerd. Ik werd geïdentificeerd met Petrus zijn prediking op de dag van Pinksteren, in Handelingen het 2e hoofdstuk. Ik hoorde wat hij zei. Ik geloof wat hij zei. Ik gehoorzaamde wat hij zei. Nu ben ik in hetzelfde geïdentificeerd.

106 Krijg geen geestelijk geheugenverlies. Want zo ja, zult u uzelf met iets anders identificeren. Blijf precies bij dat Woord!

107 Wij waren bij de gemeente toen ze de opdracht kreeg van Jezus Christus, in Handelingen het 16e hoofdstuk: “Ga heen in heel de wereld en predik het Evangelie aan elk kreatuur.” Ik wil daar geïdentificeerd zijn: “Heel de wereld, aan elk kreatuur.” “Deze tekenen zullen hen volgen die geloven,” kan daarin geïdentificeerd worden.

108 Welnu, bent u daarmee geïdentificeerd of heeft u wat geestelijk geheugenverlies, dat u ontdekt dat u niet gelooft dat die tekenen de gelovigen volgen? Ziet u, als u het niet gelooft, dan heeft u geestelijk geheugenverlies; ziet u, u bent vergeten dat God dat beloofde. Hij zei: “Deze tekenen zullen hen volgen die geloven.” Vergeet het niet. U kunt het niet vergeten en een Christen zijn. U moet ermee geïdentificeerd zijn.

109 U moet geïdentificeerd zijn met Johannes het 14e hoofdstuk, het 12e vers. “Hij die met Mij gelooft, de werken die Ik doe, zal hij ook doen.” Vergeet het niet. Als u dat doet, dan heeft u geestelijk

geheugenverlies. U bent vergeten wie u bent. U bent vergeten wat uw getuigenis betekent.

¹¹⁰ Wat met. . . Hij zei: “Als gij in Mij verblijft en Mijn Woord in u, kunt u vragen wat u wilt en het zal voor u gedaan worden”? Bent u daar geïdentificeerd, om te geloven dat dat de waarheid is? Markus 11, toen Hij zei: “Als gij zegt tot deze berg: ‘word bewogen’ en niet twijfelt in uw hart, maar gelooft dat wat u hebt gezegd zal komen te geschieden, kunt u hebben wat u hebt gezegd.” Kunt u zich daar laten identificeren, om te geloven dat dat de waarheid is? Zo niet, dan begint u geestelijk geheugenverlies te krijgen.

¹¹¹ En—en u wordt vergeetachtig—u verliest uw Christelijke evenwicht. U weet niet waar u thuishoort. U zegt: “Ik ben Methodist. Ik ben Baptist. Dat is wat ik ervan weet. Ik ben van Pinksteren. Ik ben *dit, dat* of het *andere*.” Pas op! Dat kan betekenen dat het teken van de ziekte bij u zichtbaar is—dat u wat geestelijk geheugenverlies hebt.

¹¹² U zegt: “Wel, broeder Branham, ik—ik geloof *dit* en ik—ik heb nauwelijks. . .” Nu, wacht eens even. Als God beloofde om deze dingen te doen en zei dat ze in de laatste dagen zouden zijn, en uw geloofsbelijdenis u ervan zal weerhouden, is dat een goed teken dat ik het teken van de ziekte op u kan zien. Het is geestelijk geheugenverlies. U bent vergeten uzelf te identificeren met het Woord.

¹¹³ U zegt: “Ik geloof niet dat de zieken genezen worden.” U hebt geestelijk geheugenverlies.

¹¹⁴ U zegt: “Ik geloof niet in de doop van de Heilige Geest.” Geestelijk geheugenverlies!

¹¹⁵ U zegt: “Ik—ik geloof niet dat God beloofde om deze dingen te doen in de laatste dagen.” Dan, hebt u naar een geloofsbelijdenis geluisterd of een of andere doctrine in plaats van de Bijbel; hebt u geestelijk geheugenverlies. U weet niet waar u dan wel thuishoort. U belijdt “een Christen” te zijn en ontkent het Woord. ’t Brengt u weer helemaal terug naar geestelijk geheugenverlies, ziet u; u weet niet waar u staat. U hebt geestelijk geheugenverlies. U kunt uzelf niet identificeren met de Schriften.

¹¹⁶ U moet met de discipelen zijn. U moet met heel de Schrift zijn; met de gemeente toen zij haar opdracht kreeg. Maar nu: toen de gemeente de opdracht kreeg, “Ga heen in heel de wereld en predik het Evangelie: deze tekenen zullen hen volgen die geloven,” dat was haar opdracht. Nu, ze hebben. . . Dat was de opdracht.

¹¹⁷ Maar ze hebben een ernstig geval van dit geestelijk geheugenverlies gekregen, net zoals Eva het kreeg, op de. . . op haar, in de hof op een dag. Nu is zij als Israël en lijdt aan deze zelfde ziekte; een allergie, van een seminariedieet—dat zal

u geestelijk geheugenverlies geven. Neem een seminariedieet, en u zult een allergie krijgen—en dan, voor u het weet, zult u heel erg geheugenverlies krijgen. U gelooft niets wat de Bijbel zegt.

¹¹⁸ Dat is wat er vandaag aan de hand is met de gemeente. Dat is wat er aan de hand is dat we vandaag geen opwekking kunnen hebben. Dat is wat er vandaag met de mensen aan de hand is. Ze zijn overal zo duchtig doorgehaald en blootgesteld aan elk isme dat maar bedacht kon worden tot ze niet weten wat goed en fout is. Precies. Ze kan zich haar Here niet herinneren. Ze kan zich Zijn Woord niet herinneren. Ze kan zich de belofte niet herinneren.

¹¹⁹ Dat was precies wat er met Israël aan de hand was toen Jezus op het toneel kwam. Zij konden zich niet herinneren “dat een maagd zwanger zal worden.” Zij konden zich niet herinneren dat Mozes zei: “De Here uw God zal een Profeet verwekken gelijk mij.” Zij hadden geestelijk geheugenverlies.

¹²⁰ Dat is precies wat de kerk vandaag heeft. Hij zei: “Het zal geschieden in de laatste dagen,” dat déze dingen zouden plaatsvinden die wij plaats zien vinden, en de kerk zit net zo dood als twaalf uur. Wat is het? Geestelijk geheugenverlies. Wij noemen onszelf Pinksteren en kunnen niet identificeren—en kunnen onszelf niet identificeren in het Woord wanneer het gepredikt wordt in de kracht van de opstanding van Christus; en terwijl Hij hier in ons midden is, en het volvoert, en precies aan het doen is wat Hij zei dat het zou doen. Pas dan op: ons denominatiesysteem heeft ons in geestelijk geheugenverlies gebracht. We lijden eraan. We weten niet waar we thuishoren. De ene brengt zijn papieren van *deze* kerk naar de *andere* kerk en *deze* kerk en *dit* isme en *dat* isme. Ziet u?

¹²¹ Wat wij weer nodig hebben is dat er nog een Amos op het toneel komt, met ZO SPREEKT DE HERE. Zouden wij hem ontvangen? Ongeveer zoals zij deden. Zij hebben hem nooit ontvangen. Ze zouden hem vandaag ook niet ontvangen. Hij kon zijn hoofd nauwelijks op een plek krijgen om te prediken. Nu, zo is dat precies, want de kerk lijdt aan dit geestelijk geheugenverlies.

¹²² Nu: waarom? God beloofde in deze laatste dagen: “Wanneer de Zoon des mensen geopenbaard zou worden,” volgens Lukas, 17e hoofdstuk, “bij het teken dat in Sodom plaatsvond, opnieuw zou plaatsvinden.” En de mensen zien het gebeuren en sommigen van hen geloven het niet eens. Ze denken dat het telepathie is. Ze denken dat het een duivel-geest is. Wat is het? Ze lijden aan geestelijk geheugenverlies. Zo is dat precies. Ze kunnen de Here niet begrijpen. “Jezus Christus is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.” Wat Hij toen was, is Hij nu.

¹²³ Maar wat er is gebeurd: kunnen ons gewoon niet meer identificeren met het Woord. Nou? Zij—zij weet niet of zij een

loge is of als zij een gemeente is. Ze wil geen loge genoemd worden en ze kan geen gemeente genoemd worden; want om een gemeente genoemd te worden, zou zij zichzelf identificeren met Christus. Dat geeft haar geestelijk geheugenverlies. En ze wil geen loge genoemd worden. Dus het is niet de Pinkstergemeente, de Methodistengemeente, de Baptistengemeente; het is de Pinksterloge, Methodistenloge en Baptistenloge, want zij kan niet geïdentificeerd worden met het Woord. En wanneer het Woord gemanifesteerd wordt, geloven ze het nog steeds niet. Het is een ziekte: geestelijk geheugenverlies. Kunnen zichzelf niet identificeren; ze weten niet waar ze thuishoren. Dat is juist.

¹²⁴ Het is precies zoals iets kruisen. Zoals ik vaak heb gezegd: “Ik heb altijd gedacht dat een van de meest domme dingen die ik ooit heb gezien, een muilezel is.” Ziet u, hij is een hybride. Ziet u, zijn moeder was een merrie, zijn vader was een ezel; en hij weet niet eens waar hij thuishoort. En al gauw, weet u: je—je—je kunt hem fokken, en een ezel krijgen, en dan . . . of de muilezel krijgen, maar de muilezel kan zichzelf niet opnieuw reproduceren. Ziet u, hij kan niet; u kunt hem niets leren. Hij is koppig. U zult nooit iets merken . . . U kunt die grote, lange oren overeind zetten. En hij zal wachten tot de langste dag van zijn leven, vlak voor hij sterft, om u te schoppen. Dat is hoe het is. Hij wacht altijd op iets om u ineens te trappen, als hij dat kan.

¹²⁵ En dat doet mij denken aan heel wat zogenaamde hybride Christenen. Ze hebben de kerk gehybridiseerd totdat ze de ziekte van geestelijk geheugenverlies hebben gekregen. Zij kunnen niets opnieuw voortplanten.

¹²⁶ Ze hebben het over hybride maïs. Hybride maïs is niets. Het is het ergste wat u ooit in uw mond hebt gestopt—alles wat hybride is. Dat is de reden dat u deze kleine broeikasplanten moet nemen en hybride spul en het moet besproeien en behandelen en vertroetelen. Waarom? Omdat ze de beestjes er niet vanaf kunnen houden.

¹²⁷ Maar een echte volbloed, u hoeft geen ontsmettingsmiddel op hem aan te brengen. Hij heeft kracht in zichzelf om de beestjes van hem af te houden. Dat is wat er voor nodig is om de beestjes van ongelof weg te houden, van een waarachtig, Geest-ervuld mens.

¹²⁸ Neem een oude muilezel, en ga je met hem praten, zeg je: “Zeg, jongen, ik wil dat je *dit* en *dat* doet.”

¹²⁹ Zal hij daar zitten: “Ia! Ia! Ia!” Die grote oren die op en neer gaan. Ik heb een—een heleboel Christenen gezien die ongeveer zo zijn—zogenaamden.

¹³⁰ U zegt: “Jezus Christus Dezelfde gisteren en voor immer. Deze tekenen zullen hen volgen die geloven.”

¹³¹ “Ia? Ik geloof dat de dagen van wonderen voorbij zijn. Ia? Ia? Ia?” Ziet u, hij weet niet wat hij dan wel gelooft. Hij weet

niets. Hij weet niet waar hij vandaan kwam; hij weet niet waar hij naartoe gaat. Hij heeft paarde-geheugenverlies. Hij weet niet waar hij vandaan komt en hij kan niet verder gaan.

¹³² Maar ik hou van een echte volbloed. O, hij is zachtaardig. Je kunt tegen hem spreken. Hij weet wie zijn papa was, wie zijn mama was, wie zijn opa en oma waren. Hij heeft stamboompapieren om aan te tonen waar hij vandaan kwam.

¹³³ En ik hou van een volbloed Christen, die helemaal terug kan gaan naar het Woord van God, tot de dag van Pinksteren, en zich daar kunnen identificeren met de heiligen, waar de kracht van de Heilige Geest op hen kwam. Dat is een volbloed Christen. Hij weet waar hij vandaan komt. Hij is niet geïdentificeerd met Methodist, Baptist of wat ook maar. Hij is geïdentificeerd in Gods Woord. Hij weet precies waar hij staat. Het koninklijk bloed van zijn Vader stroomt door hem heen; het bloed van Jezus Christus. Hij weet wat het doet! Hij gelooft elk Woord. God werkt door hem heen en bevestigt het met de tekenen die Hij beloofde die zouden volgen. Hij heeft geen geestelijk geheugenverlies. Hij is een echte volbloed. Daar hou ik van.

¹³⁴ Maar de kerk vandaag heeft een ernstig geval van geestelijk geheugenverlies. Ze weet niet waar ze thuishoort. Ze is het allemaal vergeten, is al deze dingen vergeten die haar tot een gemeente maken.

¹³⁵ Wat maakte ons zo rijk als wij zijn? Het is weer tot de plaats van Laodicea gekomen—weer tot die rijke toestand, zoals Israël dat was. Toen ze arm was en God moest vertrouwen voor alles wat ze kon doen, alles wat ze kreeg, vertrouwde ze God; toen was God met haar en was ze geestelijk en trok ze door. Maar toen ze rijk werd, is dit wat er gebeurde: hun steden werden groter gebouwd, en hun vrouwen werden immoreel. Hun mannen lieten het toe, hun predikers lieten de slagboom neerzakken, en ze verwierpen de profeten. En dat is het soort toestand waar ze in terechtwamen. Wat dat veroorzaakte, was dat ze vergeten waren waar die zegeningen vandaan kwamen.

¹³⁶ En u Methodisten en u Baptisten en u Presbyterianen! U Methodisten kunnen zich John Wesley herinneren. U Baptisten! En de, John Smith weende over de zaken van de mensen totdat zijn vrouw hem naar de tafel moest leiden— zijn ogen waren dichtgezwollen van de hele nacht te zitten huilen en bidden. Wat is er aan de hand?

¹³⁷ John Wesley zei dat een van de grote dingen . . . Ik geloof dat het een van de Methodistenvaders in het begin was die zei: “De schande van de dochters van de Methodistenkerk, was begonnen zo werelds te worden dat ze ringen droegen aan hun vinger.” Wat zou hij nu zeggen, met korte broeken aan?

¹³⁸ Wat is er gebeurd? Geestelijk geheugenverlies. Dat is precies wat het is—vergeten waar u vandaan komt. U hebt al deze dingen

gekregen omdat Gods gevigheid—goedheid dit aan u gegeven heeft.

139 Denkt u dat dit iets vreemds is? Het komt precies overeen met de Geest van Jezus Christus, de profetie. In Openbaringen het 3e hoofdstuk staat er: “Omdat gij zegt: ‘Ik ben rijk, ik heb niets van node,’ en niet weet dat gij arm zijt, blind, jammerlijk, ellendig, naakt, en het niet weet.” Ziet u: weten het niet! Wat is het? Geestelijk geheugenverlies. Ze weten het niet.

140 De kerken hebben het—het geld nu. Er is nauwelijks een kerk in het land, een denominatie, die niet miljoenen maal miljoenen dollars waard is. En bouwen gebouwen en dingen ter waarde van miljoenen en miljoenen dollars en prediken dat de komst van de Here nabij is. “‘Rijk,’ en zei: ‘Ik heb niets van node.’” De best opgeleide predikers die ze ooit hebben gehad—kennen meer theologie dan ze ooit hebben gekend. En ze hebben de grootste gebouwen, de best geselecteerde plekken in de stad. Ze hebben het recht om alles te doen wat ze maar willen doen. En vervolgens, wat deden ze? Vatten geestelijk geheugenverlies en vergaten dat het God was Die dat voor hen deed—net zoals Israël.

141 En de Bijbel profeteerde. Jezus Christus zond Zijn engel naar Johannes en zei dat dit laatste gemeentetijdperk dit geestelijk geheugenverlies zou hebben. Ze waren “jammerlijk,” bedenk. Ze denken dat ze groot zijn. Ze denken dat ze iets hebben. Maar Hij zei dat ze “ellendig” waren, “jammerlijk, arm, blind, naakt, en het niet wisten.” En u kunt het ze op geen wijze vertellen.

142 Nu, als een man hier buiten op straat zou zijn, schandelijk—of een vrouw—naakt, op straat, blind, zou dat een jammerlijk toestand zijn, om u in die toestand te bevinden. Maar dan, als ze bij hun volle verstand waren, wisten wie ze waren, dat ze een menselijk wezen waren, en dat ze kleren behoren te dragen; wel, gaat u daarheen— ze—ze zijn menselijke wezens, behoren geïdentificeerd te worden met het menselijk ras— en daarzo: “jammerlijk, ellendig, blind en naakt.” En gaat u naar hem toe en zegt u: “Broeder, u bent naakt.”

143 “Nu, hier! Ik ben doctor *zus en zo!* Bemoei je maar met je eigen zaken. Ik zeg je, ik behoor tot *zus en zo!* Het gaat *jou* niets aan, jij heilige roller, om mij iets te vertellen!” [Leeg gedeelte op de band—Red.]

144 Zegt u ze: “Het is verkeerd voor de mens om dit te doen, en voor mensen om de dingen te doen die ze doen.”

145 En zij zullen u laten weten dat hun prediker ruimdenkend is. Ziet u? Wat is het? Het is dat zij de Here Jezus Zijn geboden vergeten zijn. Laat Hem dan neerkomen en een tekenen en wonderen doen die Hij zei dat Hij zou doen—ze willen het niet geloven. Het is geestelijk geheugenverlies. Ziet u: ze zijn het vergeten! En ze zijn naakt en weten het niet—beseffen het niet.

146 Ze denken: “Gewoon omdat ik tot de kerk behoor, dat is het enige wat nodig is.” O broeder, dat betekent voor God niet meer dan een Metselaar te zijn of wat dan ook, welke andere loge ook. Tot een kerk behoren, dat betekent niets voor God.

147 U moet zonen en dochters van God zijn. U moet uit God geboren zijn, en God is het Woord. Wanneer ik een deel van mijn vader word, word ik heel mijn vader. Wanneer u een deel van God wordt, wordt u God volledig. Zijn hele Woord, u gelooft het allemaal.

Geestelijk geheugenverlies!

148 Wat als u niet wist dat uw naam was wat het was? En bent u, komt u uit een fijne familie—en ik hoop dat dat zo is—als u uit een fijne familie mensen komt, en wat als u die familienaam vergeet, en u hierheen gaat en schandelijk leeft? Ze zeggen: “Is uw naam niet Jones,” of wat het ook was. “Wel, ik weet niet wie ik was.” Ziet u? Goed; ziet u, dat is iets verschrikkelijks om zo te zijn, een verschrikkelijke toestand om in te komen.

149 Wel, dat is precies waar de kerk toe is gekomen. Het behoort de vertegenwoordiging van Jezus Christus te zijn. Maar ze is dat vergeten omdat er geloofsblijdenissen en denominaties in zijn geïnjecteerd, waar ze dat geaccepteerd hebben in plaats van het Woord. “En ze zijn naakt, blind, ellendig en weten het niet,” en geen manier om ze dat te zeggen.

150 Ik kom misschien nooit meer in Birmingham, maar dit is één keer dat ze het zullen horen. Zie? Ziet u? Juist. Ik ben gewoon. . . Ik ben voor niets anders verantwoordelijk dan het zaaien van Zaad. God leidt het naar de aarde waar het heen moet.

151 Vergaten—ja—ze vergaten het Woord van de belofte. Ze vergaten het. Israël was in zo'n toestand toen Jezus kwam. Ze was het vergeten. Ze keken. . . o, ze zeiden dat ze geloofden dat er een Messias zou komen. Maar toen de Messias kwam en Zichzelf identificeerde door het Woord— zij hadden zoveel tradities tot ze het Woord van God krachteloos hadden gemaakt.

152 En Jezus beloofde, net voor de eindtijd: “Zoals het in Sodom was, zo zou het zijn.” En het zou geïdentificeerd zijn, en de mensen zijn zo traditioneel tot ze de belofte van God krachteloos hebben gemaakt door hun traditie. Geestelijk geheugenverlies! Geestelijk geheugenverlies is precies wat het is. Ziet u? Zij zijn deze dingen vergeten.

153 “O, ik ben lid van *dit*. Ik—ik heb *dit* gedaan. Ik heb in de Geest gedanst. Ik heb *dit* gedaan.” Nou, tjongejonge, dat heeft er niets mee te maken, helemaal niet.

154 Hoe kunt u een Christen zijn en het Woord ontkennen? U kunt het niet. God is het Woord. Als het Woord in u is, zijn u en het Woord hetzelfde. Al wat het Woord is, bent u. Amen. Als ik in deze generatie leef, wat dit deel van het Woord voor deze

generatie heeft beloofd: ik moet dat zijn. Als ik een Christen ga zijn, moet ik geïdentificeerd worden met alles wat de Bijbel predikt en voor staat.

¹⁵⁵ Halleluja! Ze gaan me hoe dan ook een heilige roller noemen en ik voel me nu behoorlijk religieus. Ja meneer.

¹⁵⁶ Ik moet geïdentificeerd worden met alles wat die Bijbel beweert. En het gaf ze aanspraken; en als ik niet getroffen ben door dit hedendaagse geestelijke geheugenverlies, zal ik en kan ik ermee geïdentificeerd worden. Als ik het ontken, dan heb ik geestelijk geheugenverlies, is er iets gebeurd. Ik heb een geloofsbelijdenis of een leerstelling aangenomen, of een kerk, of een groep mensen. “Ik kan het niet doen,” terwijl het Woord ook komt en Zichzelf identificeert.

¹⁵⁷ Daarom werd Jezus niet erkend. “O,” zij zeggen: “wel, deze man is heilig; deze . . . onze heilige priester, onze heilige *dit*.”

¹⁵⁸ En Jezus zei: “U bent uit uw vader, de duivel, en zijn werken zult u doen.”

¹⁵⁹ Wist u dat Kaïn ook een goed offer bracht? Hij was oprecht, bouwde een altaar, knielde neer en aanbad, en bracht een offer en bad tot God. En als God, dat alles is wat God vereist, dat u tot een kerk behoort en een altaar hebt en uw tienden betaalt en naar de kerk gaat en om goed te leven; als dat alles is wat Hij vereist, was Hij onrechtvaardig om Kaïn te veroordelen, want hij deed hetzelfde. Ja meneer. Dat is juist.

¹⁶⁰ Maar *religie* betekent “een bedekking,” en u kunt niet bedekt worden door uw eigen goede werken. Er is maar één ding dat God zal accepteren en dat is het bloed van Jezus Christus. Dat is de enige bedekking. Daarbuiten, als u zegt: “Houd u aan de geloofsbelijdenis,” geestelijk geheugenverlies! Dat is wat er gebeurde.

¹⁶¹ Nu, let op: ze zijn hun Woord vergeten. Ze zijn de Bijbel vergeten. Ze zijn de belofte vergeten. Zij proberen te leven in het verblindende licht van wat Methodist was, wat Baptist was, wat iemand anders was. Hier is de belofte van deze dag en God spreekt het door Zijn Woord en bevestigt opnieuw en bewijst dat het zo is, en ze geloven het nog steeds niet. Geestelijk geheugenverlies! Dat is helemaal juist. Totaal—totaal lijdend aan geheugenverlies, geloven het absoluut helemaal niet.

¹⁶² Een Franse soldaat. Er werd mij een klein verhaal verteld; voor we sluiten. Ik wist niet eens dat het zo laat was—en ik heb ongeveer tien pagina’s notities hier nog over; zal er een andere keer aan toekomen. Merk op: een Franse soldaat. Ze kregen een stel soldaten van het leger binnen, en ze hadden dit geheugenverlies. Het kwam door shock, op het slagveld. En zij hadden een programma en zij—ze belden op en lieten mensen die vermiste geliefden hadden opbellen om te zien of ze deze jongens konden identificeren. Geen hoop voor hen—misschien

een of twee daaruit die het pakten. En toen namen ze de rest van hen, ze gingen ze in een sanatorium stoppen, waar ze de rest van hun leven zouden moeten blijven.

¹⁶³ Ze gingen de heuvel op, de trein die voortsjokte; en ze stopten bij een station, lieten de jongens uitstappen en hun benen strekken. En de bewakers gingen op de heuvel staan om ze in de gaten te houden, want met geheugenverlies, wel, zij . . . moesten ze ze in de gaten houden.

¹⁶⁴ Dus ze hielden één jonge man daar in de gaten; hij stapte uit en begon rond te kijken bij die watertank, keek overal om zich heen op de heuvel. Hij wreef over zijn gezicht en hij bestudeerde de plaats. En hij keek nog een keer en hij zag die watertank. Hij keek overal rond op het station en hij begon te lopen. In plaats van dat de bewaker hem tegenhield, volgde hij hem.

¹⁶⁵ Hij ging de heuvel op, naar beneden langs een klein pad, sloeg rechtsaf en ging over een andere kleine heuvel heen en kwam bij een kleine blokhut. Hij keek. Buiten op de veranda kwam er een oude man met een wandelstok in zijn hand naar buiten en sloeg zijn armen om hem heen. Zei: "Mijn zoon, ik wist dat je terug zou keren. Ze vertelden me dat je dood was, maar ik wist dat je terug zou keren." En de jongeman kwam tot zichzelf. Zijn geheugenverlies verliet hem. Hij kon identificeren wie hij was. Hij wist dat dat zijn vader was.

¹⁶⁶ O, soldaat van het Kruis, die een shock heeft gekregen van zoveel training, zoveel shocks van denominatie en geloofsbelijdenis en dingen van de wereld, waarom stapt u niet even enkele minuten uit om in de Bijbel rond te gaan kijken? Misschien loopt u rond en misschien ontdekt u dat u hier in het Woord geïdentificeerd bent, als een gelovige, één dezer dagen. Misschien kent u Hem niet. U zou tot uzelf kunnen komen, zoals de verloren zoon, en uzelf vinden. Misschien zou u uw identificatie vinden in de Woorden van God.

¹⁶⁷ Iemand zei vorige . . . niet lang geleden, zei: "Maar broeder Branham, kijk naar ons Pinkstermensen, wat voor prachtige kerken wij hebben! Nou, wij—wij hebben predikers die getraind zijn."

¹⁶⁸ Luister: wanneer een man met een vrouw trouwt, vertrouwt hij niet op haar schoonheid. Nee. Hij vertrouwt op de getrouwheid van haar gelofte, haar woord. Hij vertrouwt niet op haar schoonheid. Hij vertrouwt op haar getrouwheid.

¹⁶⁹ En dat is hoe het is, wanneer u met God trouwt: u vertrouwt niet op een of andere grote, prachtige kerk die u kunt bouwen, maar in de belofte die Jezus Christus deed: "Dat Ik Dezelfde ben gisteren, vandaag en voor immer." Gelooft u dat?

Laten we even ons hoofd buigen.

¹⁷⁰ Ik vraag me af, vanavond, in het gebouw hier, waar de mensen zitten, waar er mannen en vrouwen zijn die eeuwig—voor de eeuwigheid bestemde mensen zijn, en u weet dat u ooit op een dag God zal moeten ontmoeten. En ik vraag me af, of u een zuchtje van dat geheugenverlies hebt gehad, en u zou. . . U met het verkeerde geïdentificeerd bent geweest en u—u vanavond graag een beetje rond zou willen lopen om te ontdekken of u niet geïdentificeerd kunt worden in Christus Jezus? Zou u uw hand willen opsteken, zeggen: “Bid voor mij, broeder Branham; ik—ik wil geïdentificeerd worden als een echte Christen, een echte gelovige.” God zegene u. God zegene u. Zegene u! O, ja, overal rondom. De Here God zegene u.

¹⁷¹ Iemand boven op het balkon, die zegt: “Broeder, ik geloof echt dat dat de waarheid is. Ik geloof, als Christenen—wij zijn geen Christenen zoals ze dat vroeger jaren geleden waren.”

¹⁷² En u Pinkstermensen dan, terwijl uw moeders en vaders vroeger hier buiten op straat stonden en op een oude tamboerijn sloegen. En uw moeder, hoe ze moest. . . ze vermoeid raakte en moest worstelen met u kleine kinderen. Soms moest je het zonder kleren doen en wat al niet, maar pa en moeder waren trouw aan de Zaak, om Christus hoog te houden.

¹⁷³ Kijk wat u Pinkstermensen hebben gedaan. Vijftig jaar geleden kwamen jullie uit de organisatie. Dat is wat u Pinksteren maakt; u scheidde uzelf af van de ongelovige. “En zoals een varken naar zijn modderpoel, en een hond naar zijn braaksel,” bent u helemaal teruggegaan en deed hetzelfde, maakte dezelfde soort puinhoop als waar u uit bent gekomen. Wat is er aan de hand? Geestelijk geheugenverlies is uitgebroken onder de mensen. U hebt uw geloofsbelijdenissen en uw denominatie-papieren nu en u staat precies als de rest, wilt bij de rest horen. U stond uw vrouwen toe hun haar af te knippen, make-up te dragen. U—u staat ze toe al deze dingen te doen, staat al deze dingen toe in de kerken. Wat is het? Geestelijk geheugenverlies.

¹⁷⁴ Dan, al gauw, weet u, wanneer God onder de mensen begint te komen, wat gebeurt er dan? U kunt het niet ontvangen. Ziet u, u bent zo ziek met dat geheugenverlies geweest, ziet u, het enige wat u ooit hebt gehoord. Denkt u niet dat u even voor een paar ogenblikken van die geloofsbelijdenis af moet stappen en de Bijbel op moet pakken, en zien hoe een Christen geïdentificeerd behoort te worden? “Deze tekenen zullen hen volgen die geloven!”

¹⁷⁵ Handelingen—Petrus zei: “Bekeert u, een ieder van u, en worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus voor de vergeving van zonde, en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen; want de belofte is aan u en uw kinderen, en zij die daar verre zijn, ook zovelen als de Here, onze God, roepen zal.” Als ze u vertellen dat dat niet zo is, dan heeft uw voorganger een

ernstig geval van geestelijk geheugenverlies. Hij kan zichzelf niet geïdentificeerd zien met die gemeente; geen organisatie; een gemeente, een mystiek lichaam van Christus.

¹⁷⁶ Nu, de Heilige Geest is hier. Hij is hier om precies te doen wat Hij beloofde te doen. Nu, terwijl u hier bent met uw hoofden gebogen, blijf gewoon bidden. Laat de Heilige Geest Zelf spreken. En kijk of deze . . . Iedereen weet dat, de belofte, wat het is voor deze dag. Nu, u die in nood bent vanavond: u . . . velen van u hebben uw handen opgestoken. Voor u dat doet . . .

¹⁷⁷ Ik vraag me af, terwijl we hier zijn en echt voor de zieken bidden, ik vraag me af of u weg kunt komen van dat ongeloof, die denominatie, die geloofsbelijdenis, die u vertelt dat deze dingen niet waar zijn, diegene die u zou vertellen dat het van de duivel is. Wanneer ze dat doen: “Ze zullen nooit vergeven worden in deze wereld of de wereld die komt.” Wat als dit de waarheid is? Denk eens: wat als het zo is, waar bent u dan? Ziet u, u hoeft het niet uit te spreken; geloof het gewoon in uw hart. En er zijn mensen hier die dat geloven. Ik heb hier de laatste twee avonden gezeten, mij inzettend onder iets, en houd gewoon mijn . . . hou me en bijt op mijn tong om te voorkomen dat ik het gewoon hardop noem.

¹⁷⁸ En onthoud, vriend, het is tussen u en God. Wat als het verkeerd is, en u dat denkt? U weet wat er gebeurt: u zult er nooit voor vergeven worden. Geestelijk geheugenverlies—u zult regelrecht doorgaan in uw eeuwige dood, ongeloof. “Hij die niet gelooft, is reeds veroordeeld!”

¹⁷⁹ Bid nu voor uw ziekte; zeg: “Here Jezus, U hebt het beloofd. Ik. . .”

Misschien zijn er hier enigen van buitenaf die hier nooit eerder zijn geweest.

¹⁸⁰ Jezus beloofde: “Zoals het was,” ik zal één Schriftgedeelte nemen, “in de dagen van Lot,” toen God gemanifesteerd werd in een lichaam van vlees; en de mensen—Abraham, de uitverkoren groep, de eruit geroepen groep. En Abrams naam werd veranderd in Abraham; toen zag hij het Woord vlees gemaakt en het onderscheidde de gedachten die in Sara’s hart waren.

¹⁸¹ En toen het Koninklijke Zaad van Abraham er kwam—dat is wat Hij deed, en ze noemden Hem “een duivel.”

¹⁸² Hij zei: “Nu, wanneer de Heilige Geest komt, zal Hij hetzelfde doen.” Zei: “Nu, er is vergeving wanneer u Mij zo noemt, maar wanneer u tegen de Heilige Geest spreekt, is er geen vergeving.”

¹⁸³ Nu, moge Hij, in Zijn kracht, door dit luisterpubliek komen, waar u ook bent, en met Zijn geestelijke onderscheiding, zien latend dat Hij het Woord is. Zodat als er hier enigen zijn die lijden aan geheugenverlies, dat zij niet zullen . . . zonder excuus zullen zijn, voordat deze altaaroproep wordt gedaan.

184 Moge de Here God helpen. Nu, met uw hoofden gebogen, eerbiedig biddend.

185 Ziet u, er is een dame die hier voor mij zit. Ze heeft haar handen voor haar gezicht. Zij lijdt aan een rugaandoening. En ze heeft ook nervositeit. Ze heeft een maagprobleem. En ze zit hier nu voor mij. En dat zij het mag weten: zij komt niet uit dit gebied. Zij komt uit een stad genaamd Macon. Ja. Geloof u dat God mij kan vertellen wie u bent? U bent mevrouw Ayers. Als dat juist is, steek dan uw hand op. Ik ben een onbekende voor u. Dat is waar, nietwaar? Nu, uw kwaal is voorbij. Jezus Christus; u raakte Zijn kleed aan. Hij maakte u heel. Nu, geloof het gewoon.

186 Er zit een man achter in het gebouw. Hij zoekt de doop van de Heilige Geest. Hij wil de doop met de Geest. Hij staat hier voor mij. Hij is ook niet van hier. Hij komt uit Carolina: Charlotte. Lepoe is zijn naam. Geloof met heel uw hart en God zal u vervullen met de Heilige Geest, mijn—mijn broeder, als u het zult geloven.

187 Hier aan mijn rechterkant: hier is een—een man en zijn vrouw, die recht voor me zitten, hier. Het is een oud stel, aan mijn rechterkant. De dame lijdt aan een darmaandoening. Haar man heeft een hartkwaal. Ze zijn niet van hier. Ze komen uit Tennessee. Meneer en mevrouw Thomas; als u met heel uw hart zult geloven, steek uw handen op en u kunt uw genezing aanvaarden. Jezus Christus make u gezond. Dat is precies wat Hij beloofde te doen. Maar ik heb de mensen nooit in mijn leven gezien.

Geestelijk geheugenverlies!

188 Jezus zei: “De werken die Ik doe, zult u ook doen. Een korte tijd en de wereld zal Mij niet meer zien; toch zult gij Mij zien, want Ik,” persoonlijk voornaamwoord, “zal met u zijn, zelfs in u, tot het einde van de wereld.” “Jezus Christus Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.”

189 Nu, aan mannen en vrouwen hierbinnen, die gewoon iets mis met u hebben, dat u gewoon simpelweg niet kunt zien hoe. . . U, u wilt geloven, maar u kunt er gewoon niet in komen, en u zou willen dat er voor u gebeden wordt, u wilt Hem aannemen terwijl u in Zijn tegenwoordigheid bent: zou u hier vlak bij mij willen komen staan, mij laten bidden en u de handen opleggen. Als u nu hiernaartoe zou komen—u die zo lijdt aan geestelijk geheugenverlies, en voor u zou willen laten bidden, dat u daarvan bevrijd zou worden. Als u geen—geen gelovige bent, maar voor u wil laten bidden: kom hier vooraan staan. God zegene u, jongeman. Komt er nog iemand? God zegene u, dame. Kom. God zegene u, jongedame. Komt er nog iemand? Kom, ga hier nu vooraan staan.

190 Geestelijk geheugenverlies—daar wil ik niet mee gekweld worden. God verhoede het. Laat mij—laat me de dood sterven

van een—van wat dan ook, maar laat me nooit die dood sterven, als een ongelovige.

¹⁹¹ Kom, neem Hem nu aan. Wilt u het niet doen? Kom van, en kom van het balkon af, vrienden. Het is slechts een paar treden hier naar beneden, en het zou het verschil kunnen betekenen tussen dood en leven voor u.

¹⁹² Kijk: ik kan Christus niets dwingen te doen. Christus hoeft niets te doen, behalve één ding: Hij moet Zich aan Zijn Woord houden. Hij moet dat doen om Christus te zijn, God te zijn; Hij moet Zich aan Zijn Woord houden.

¹⁹³ Onthoud nu: als u niet zeker bent van uw ervaring, waarom komt u nu dan niet. Als u slechts tot een denominatie behoort, als u een Pinkster-kleinkind bent—God heeft geen kleinkinderen. Hij heeft zonen en dochters, maar geen kleinzonen en -dochters. Ziet u? God heeft dat niet. Hij heeft gewoon zonen en dochters—en u weet dat u dat niet bent.

¹⁹⁴ Misschien hebt u in tongen gesproken; misschien hebt u gedanst, misschien hebt u *dit* allemaal gedaan. Dat is in orde. Ik heb er niets op tegen. Maar nog, als u nog steeds dat geestelijk geheugenverlies hebt: kom dan naar beneden en kom hier staan. Laten we erover bidden. Wat zegt u ervan? Kerklid, slechts een—slechts een kerklid in naam: waarom komt u niet hierheen en laten we er nu meteen vanaf komen?

¹⁹⁵ Ik wil Birmingham hier niet verlaten en weten dat op een dag, wanneer het Oordeel komt, en ik dan voor u moet staan. . . . Bedenk: ik ga u weer ontmoeten. Als ik u nooit ontmoet, hier op deze— of ik ga u ontmoeten bij het Oordeel, en ik moet mij verantwoorden voor wat ik vanavond heb gezegd.

¹⁹⁶ Nu, luister. Bekeert u, vrienden! Bekeert u; kom eruit. Kom daaruit vandaan. Kom nu.

¹⁹⁷ Dat zou elke vrouw met kortgeknipt haar in dit land, of deze plaats, hier nu naar voren moeten laten komen. Jazeker. Dat, dat u niet genoeg genade hebt om werkelijk te zeggen: “Ik—ik—ik—ik wil, ik wil mijn haar laten groeien, broeder Branham.” Het zou. . . . “Ik heb. . . . Wel, ik heb niet de genade om het te doen.”

Wel, u zegt: “Heeft dat er iets mee te maken?”

¹⁹⁸ Hier niet lang geleden kwam een hele grote prediker naar me toe en zei: “Ik wil u de handen opleggen, broeder Branham.” Zei: “Iedereen beschouwt u als een profeet.”

Ik zei: “Ik heb nooit gezegd dat ik een profeet was.”

¹⁹⁹ Hij zei: “Maar de mensen beschouwen u zo. U kaffert de vrouwen altijd uit over het dragen van korte broeken,” en—en, o, een Pinksterman. En zei: “Over het dragen van korte broeken en het afknippen van hun haar en dergelijke.” Zei: “Dat zijn uw zaken niet.”

Ik zei: “Wiens zaken zijn het dan?”

²⁰⁰ En hij zei: “Die mensen, waarom leert u die vrouwen niet hoe ze, grote geestelijke gaven te hebben en helpt u mensen niet in plaats van te proberen. . . .” Zei: “Zij beschouwen u zo. Wat u ze vertelt, zij zouden u geloven.” Zei: “Waarom vertelt u ze niet hoe ze grote gaven moeten krijgen en om mensen te helpen in plaats van ze altijd te veroordelen?”

²⁰¹ Ik zei: “Hoe kan ik ze algebra leren als ze niet eens hun abc’s willen leren?” Zie? Ziet u?

²⁰² Je moet van onderaan beginnen: bekeert u, of kom om! Nu, u moet het zelf weten: bekeert u of kom om! Jezus Christus heeft Zichzelf hier door en door aangetoond, avond na avond. En dit is de avond die we zouden overgeven voor deze redding. Het is maar een paar stappen hier naar voren en ik heb tijd genoeg om te wachten.

²⁰³ Onthoud: Birmingham, uw bloed is niet op mij. Ik ben onschuldig. En als u werkelijk de Heilige Geest hebt, hebt u een gelegenheid om nu te komen. En als u lijdt aan een soort kerkelijkheid die veroorzaakt heeft dat u geestelijk geheugenverlies hebt, waarom komt u niet? Jezus is het geneesmiddel. Wilt u niet komen?

²⁰⁴ Nu, enige mensen verlieten het balkon. Ik wachtte om te zien of ze eruit gingen of naar het altaar kwamen. Dezen hier beneden, kom hier rondomheen. Dat is goed. U die hier bent, kom rondom het altaar staan, zeg: “Ik ben hiermee klaar.” Ja, ze kwamen naar beneden, twee dames. Dat is prima.

²⁰⁵ Kom nu maar naar voren. Slechts een paar stappen ervandaan. En die stappen zouden het verschil kunnen betekenen.

²⁰⁶ Nu, kijk: ik wil u iets vragen. Wat als Hij dan vanavond komt? “O,” zegt u, “Hij komt niet.” Ik weet niet of Hij al dan niet komt. Dit is het laatste teken. Denk eraan: ZO SPREEKT DE HERE! Hebt u mij dat ooit horen zeggen dan dat het waar was? U ziet uw laatste teken. Dat is Schriftuurlijk. U hebt uw laatste teken gezien, Pinksteren. Raak nu niet in de war met wat Hij Israël beloofde na de opname; dat is u niet. Het is dan afgelopen met u. Ziet u? Nu is het uw dag. Nu is het uw teken. Nu is het uw tijd. Wijs het niet af. Doe het niet. U kunt maar beter komen. Gelooft u dat ik Gods dienstknecht ben? Bedenk.

²⁰⁷ Birmingham, ik heb nog nooit fijnere mensen ontmoet. U bent de fijnste mensen die ik in mijn leven zou willen ontmoeten, maar u hebt een opwekking nodig. U bent stervende. U krijgt geestelijk geheugenverlies. U bent stervende. Doe dat niet. Wek datgene op wat u hebt. Breng het weer naar boven, snel, voor Jezus komt.

208 Goed; terwijl ze... Blijf komen. Laat ze gewoon blijven komen tot we allen die de Here aan het roepen is hier vooraan krijgen. Kom nu.

209 Wordt dat geheugenverlies kwijt. De grote Heelmeester is nu hier om dat te genezen, het van u weg te nemen. Hij heeft bewezen dat Hij hier is. Hoevelen zullen dat identificeren door uw hand op te steken, zeggen: "Ik geloof het waarlijk; dat Hij zei dat Hij dit zou doen"? Ziet u? Hij is nu hier. Zie? Ziet u? U gelooft.

210 En hoevelen weten dat ik u de waarheid vertel, dat u stervende bent en een opwekking nodig hebt? Ziet u? Het is de waarheid.

211 U bent fijne mensen. U kunt geen betere vinden. Er kloppen geen betere harten dan onder deze oude Zuiderse hemden hierzo. Dat is waar—echte mensen! Maar mensen, u kunt maar beter snel wakker worden! In het uur dat u het niet denkt, zou het kunnen gebeuren. Het zou misschien niet gebeuren; ik weet het niet.

212 Maar bedenk: u krijgt uw laatste waarschuwing, dus vlucht terwijl u tijd hebt om te vluchten. Kom nu. Zolang ze komen, zal ik blijven wachten, omdat er misschien... Eén ziel is tienduizend werelden waard. En zolang mensen overtuigd worden...

213 Ik zou dit graag zien uitbreken in een grote opwekking die elke kerk hier in de buurt zou aansteken; als u uw verschillen zou opbreken en al die zelfzucht zou wegnemen, en de Heilige Geest aanneemt. U beweerde dat u het gelooft. U beweerde het te geloven—en wanneer het komt om Zichzelf te identificeren, dan trekt u van elkaar weg. Waarom niet onze harten met Gods Woord verenigen en de waarheid geloven? Dat is wat. U zult gewoon blijven sterven, sterven, en u gaat regelrecht door in Laodicea. Precies wat Hij beloofde—het zal op die wijze zijn. Wilt u nu niet komen? Nú is de dag. Nú is de tijd des welbehagens. Let op wat de Heilige Geest zal doen.

214 Nu: ik wil dat al de predikers hier, die geïnteresseerd zijn in deze mensen, ook met mij komen bidden. Kom hierheen—alle predikers, die geïnteresseerd zijn in deze mensen. Kom—kom er gewoon rondomheen en kom onder de mensen—de prediker, of een persoonlijke werker—een goede persoonlijke werker, een vrouw, die nu bij deze vrouwen zou willen staan. Ik zal met heel mijn hart gaan geloven dat de Heilige Geest in deze plaats hier nu zal komen en Zich gewoon overal onder deze mensen zal identificeren.

215 Nu, laat mij deze mensen hier eerst instrueren. Nu, vrienden, waar u hier ook voor bent, Hij weet het. En ik kan het u bewijzen; het zal, één voor één u hier op dit podium brengen en er zal niet één ding zijn dat Hij niet bekend zal maken. Nu, dat is zo geweest sinds ik een kleine jongen was. Die gave wordt niet in twijfel getrokken. Maar de vraag is: kunt u het ontvangen? Gelooft u het? Nu, Hij is hier. Wel, als Hij hier is, dan is er slechts één ding—

Hij houdt Zich aan Zijn Woord. Geloof dan gewoon dat u het ontvangt en neem het aan en sta op en zeg: “Here God, ik ben hier om het aan te nemen,” en blijf daar gewoon totdat het gebeurt.

²¹⁶ Zoals Buddy Robinson eens zei, in een maïsveld. Hij zei: “Here, als U mij de Heilige Geest niet geeft, zult U wanneer U terugkomt een hoop beenderen hierzo vinden.” Hij was doodernstig. En u zult niets van God krijgen totdat u wanhopig genoeg wordt.

²¹⁷ Nu, hebt u opgemerkt, de oogst van vandaag—hebt u opgemerkt wat wij vandaag doen? Wij hebben eigenlijk, wij hebben genoeg God over ons tot we voor naar het podium komen; wij zeggen: “Ja, misschien kan ik maar beter naar voren komen.” Nu, dit is de ervaring van wereldwijd. “Ja, ik kan maar beter naar voren gaan en gaan staan.” Zeggen: “Wel, wel, ik weet het niet. Hier ben ik, ziet u.” Hm! Wat een toestand om in te zijn! Er is geen vuur dat brandt. Er is geen enthousiasme. Er is geen “er binnen gaan!” En als een evangelist, kom ik er gewoon van om om Gods volk in die toestand te zien. Wij horen in vuur en vlam te staan.

²¹⁸ Maar ziet u, wat is het? Het is precies wat ik u vertelde. Openbaringen 3: “U bent lauw. En,” Hij zei: “omdat u lauw bent, ga Ik u dan uit Mijn mond spuwen.” Is dat juist? Dat is wat Hij zei. En als Hij dat zei, is dat wat Hij gaat doen. Dus laten wij niet die mensen zijn.

²¹⁹ U bent hier, behoeftig. Laten we het krijgen of hier sterven. Dat is juist. Laten we het krijgen of sterven.

²²⁰ Nu, mijn dierbare broeder, zuster, als ik langs kon komen en u helpen iets te doen, zou ik het zeker doen. Nu, door een gave kan ik u vertellen waar u hier voor bent. Ik kan u vertellen wat er, door de Heilige Geest, door Gods Geest, u vertellen waar u voor gekomen bent, wat u gedaan hebt, wat de toekomst zal zijn, of zoiets dergelijks; maar dat zal het niet doen. U moet dit zelf aannemen. Het moet ú zijn!

²²¹ Nu, bent u bereid? Steek uw hand op, zeg: “Ik ben bereid. Ik ben bereid om hier te sterven.” Nu, doe het niet tenzij u het meent. “Ik ben bereid om hier te sterven, of van God te krijgen wat ik wil.” Amen. Bent u werkelijk bereid?

²²² Laat dan het gehoor overal staan. Nu, samen, tezamen, laten we ons samen verenigen. Laten we bidden. En laten we gewoon. . . U predikers nu, loop naar deze mensen hier toe, iedereen— en u vertegenwoordigt de handen van Christus nu.

²²³ U die de Heilige Geest wilt, u die die ervaring wilt—niet een emotionele opwinding; u wilt de Heilige Geest, het leven, de kiem des levens binnenin u. En u wilt van dat geheugenverlies af, dat maakt dat u—dat u zich niet kunt identificeren; dat u niet weet waar u staat; dat u niet weet wat u bent; laten we er nu meteen

vanaf komen! Er is een nieuwe geboorte hier voor u—een echte, werkelijke nieuwe geboorte.

²²⁴ Nu: laten we onze handen op deze mensen leggen. Laten we ieder onze handen opsteken en eensgezind bidden.

²²⁵ Hemelse Vader, in de Naam van de Here Jezus, sta toe, Here, dat in Jezus Christus' Naam, dat de Heilige Geest vanavond zal komen, deze zaterdagavond, waar de Heilige Geest viel als een ruisende, machtige wind. Mogen deze mensen gedoopt worden in de Heilige Geest. Moge het vuur en de kracht van God hen niet verlaten. Als ze hier in de ochtend zijn, mogen zij blijven, blijven totdat de Heilige Geest komt.

²²⁶ Dat is de gedachte! Dat is het! Daar is het. Dat is de Heilige Geest Die komt. (Ik heb het gedaan. Dat weet ik.)

Dat is alles. Geloof het nu! Neem het aan! Wees vervuld met Zijn zegeningen.

64-0411 Geestelijk Geheugenverlies
National Guard Armory
Birmingham, Alabama Verenigde Staten

DUTCH

©2025 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org